

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/39584 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 19 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 september 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 19 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 april 2007, verzonden op 26 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

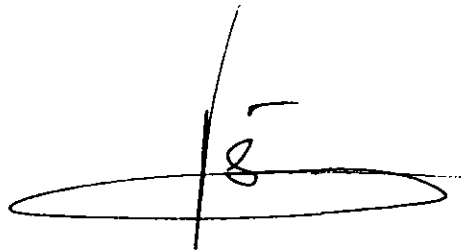
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 juli 2007

395

Verzonden: - 2 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

A1

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres Postbus 3138/2280 GC Rijswijk

Mr. L. Sinoo
Maliebaan 51
3581 CD UTRECHT

Bezoekadres

Sir Winston Churchillaan 293

2288 DC Rijswijk

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)

(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (070) 3703432

Internet www.ind.nl

Unit	Regulier Rijswijk
Doorkiesnummer(s)	0900-1234561
Datum	19 juli 2006
Dossiernummer	9908-11-8044
V nummer	
Uw kenmerk	00011 LS/ls
Betreft	

geboren op
nationaliteit: Chinese

Geachte mevrouw Sinoo,

Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij het bezwaarschrift van betrokkene ongegrond is verklaard. Kortheidshalve verwijs ik hiernaar.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

N.D.F. van Gessel
Medewerker

Informatieblad voor de rechtbank bij de beschikking van 19 juli 2006, betreffende:

V-nummer: Chinese nationaliteit. horende gehoren op van

Kenmerk IND 9908-11-8044
Locatie IND <Zuid West, Rijswijk>

Soort beschikking <Bezwaar>
Soort aanvraag <regulier>
Verblijfsdoel <beperking verblijf bij echtgenoot>
Opschortende werking <nee>
Vertrektermijn <28> dagen

Bekendmaking beschikking:

X) verzonden aan gemachtigde

*) in persoon uitgereikt

*) aangeteekend verzonden naar het laatste bekende adres van betrokkene

Gegevens in te vullen door het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken

Awb-nummer :
Behandelende rechtbank :
Rechtsmiddel : beroep/vovo
Naam gemachtigde :
Woonplaats gemachtigde :

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/39584 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/39585 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 19 april 2007

inzake

, geboren op van Chinese nationaliteit,
eiseres/verzoekster
gemachtigde: mr. L. Sinoo, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder.
gemachtigde: mr. C.D.V. Efstratiades, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 19 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiseres/verzoekster (hierna te noemen: eiseres) tegen zijn besluit van 30 september 2004 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 26 juli 2004 om haar een verblijfsvergunning te verlenen afgewezen. Eiseres heeft tegen de beslissing van 19 juli 2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Eiseres heeft de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 8 maart 2007, waar eiseres in persoon is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

2.2 Eiseres legt aan de aanvraag ten grondslag dat zij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning met als doel: "verblijf bij echtgenoot

zaaknummers: AWB 06/39584 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 06/39585 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

2.3 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Eiseres beschikt niet over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het beoogde verblijfsdoel en zij is niet van dit vereiste vrijgesteld. De door eiseres aangevoerde omstandigheden kunnen voorts niet leiden tot vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule. Op grond van het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2004/39 komt eiseres niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Verder is er geen aanleiding om met toepassing van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) af te wijken van de in het beleid gestelde voorwaarde dat er sprake moet zijn van gezinshereniging. De weigering om eiseres vrij te stellen van het mvv-vereiste betekent geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Van het horen van eiseres mocht op grond van artikel 7.3, onder b, Awb worden afgezien, aldus verweerder.

2.4 Eiseres bestrijdt dit besluit en heeft daartegen aangevoerd dat uit het bestreden besluit niet blijkt dat rekening is gehouden met het feit dat zij al het mogelijke heeft gedaan om in het bezit te komen van een Chineses reisdocument, maar dat het haar niet is gelukt deze te verkrijgen, waardoor het voor haar onmogelijk is om op eigen gelegenheid af te reizen naar China. Eiseres heeft gesteld dat zij bovendien geen netwerk in China heeft en zich derhalve gedurende haar verblijf aldaar niet kan handhaven. Eiseres heeft verder aangevoerd dat sprake is van bijzondere omstandigheden. Voorts heeft eiseres benadrukt dat zij ten onrechte niet is gehoord. Eiseres heeft zich tevens beroepen op WBV 2004/39 alsmede op de hierop aansluitende motie. Eiseres heeft gesteld dat niet is gemotiveerd waarom een onderbouwd beroep op artikel 4:84 Awb ten aanzien van dit WBV niet kan worden gchonoreerd. Ten slotte heeft eiseres aangevoerd dat in het kader van het recht op 'family life' ten onrechte over het hoofd wordt gezien dat haar kind zowel met de moeder als met de vader 'family life' heeft. De inmenging in de uitoefening van het recht op 'family life' is volgens eiseres niet terecht.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien - voor zover hier van belang - internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Ingevolge artikel 16, tweede lid, Vw kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

2.7 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

[Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan de Minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel kan leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

De rechtbank overweegt als volgt.

2.8 Niet in geschil is dat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. In geschil is of verweerder

zaaknummers: AWB 06/39584 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/39585 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 3

in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat geen sprake is van onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

2.9 Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) eerder heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 9 december 2003, JV 2004/63), komt de Minister ter zake van de toepassing van de hardheidsclausule een ruime beoordelingsmarge toe. Als beleidsuitgangspunt geldt hierbij dat een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke individuele gevallen wordt gehonoreerd. Weigering om toepassing te geven aan die clausule zal de toetsing in rechte slechts niet kunnen doorstaan, indien moet worden geoordeeld dat de minister daartoe in redelijkheid niet heeft kunnen besluiten.

2.10 De rechtbank overweegt dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat op grond van het feit dat eiseres langere tijd op haar stageplaats heeft gewerkt en volkomen is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving niet kan worden geconcludeerd dat van haar niet in redelijkheid kan worden verlangd terug te keren naar haar land van herkomst om aldaar de behandeling van een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf af te wachten. Ook de omstandigheid dat haar echtgenoot een full-time baan heeft, heeft verweerder niet als zodanig bijzonder behoeven te zien dat vrijstelling van het mvv-vereiste diende te worden verleend.

2.11 In het kader van haar beroep op de hardheidsclausule heeft eiseres tevens gesteld dat zij al het mogelijke heeft gedaan om in het bezit te komen van een Chinees reisdocument, maar dat het haar niet is gelukt deze te verkrijgen, waardoor het voor haar onmogelijk is om op eigen gelegenheid af te reizen naar China. De rechtbank stelt vast dat eiseres ter onderbouwing van deze stelling een verklaring van 25 februari 2004 van de Chinese ambassade heeft overgelegd. Hieruit blijkt dat eiseres op die dag bij de Chinese ambassade is geweest. In deze verklaring staat dat om een Chinees paspoort of reisdocument te kunnen aanvragen, bewijs van de Chinese nationaliteit dient te worden geleverd. De rechtbank is niet gebleken dat eiseres daarna verdere stappen heeft ondernomen om Chinese identiteitspapieren te verkrijgen. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eiseres van haar gestelde bezoeken aan de Chinese ambassade geen documenten heeft overgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich derhalve op het standpunt kunnen stellen dat niet is gebleken dat eiseres al het mogelijke heeft gedaan om in het bezit te komen van een paspoort.

2.12 Verder heeft eiseres in het licht van de hardheidsclausule aangevoerd dat zij geen netwerk heeft in China en zich derhalve gedurende haar verblijf aldaar niet kan handhaven. De rechtbank overweegt dat deze enkele omstandigheid onvoldoende is om aan te nemen dat van haar niet kan worden gevergd terug te keren naar China om aldaar een mvv aan te vragen en de behandeling daarvan af te wachten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder ook hierin geen aanleiding hoeven zien om over te gaan tot toepassing van de hardheidsclausule.

2.13 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat geen sprake is van onbillijkheid van overwegende aard.

2.14 Met betrekking tot het beroep van eiseres op WBV 2004/39 alsmede de hierop aansluitende motie stelt de rechtbank allereerst vast dat dit WBV slechts ziet op gezinshereniging. Tevens stelt de rechtbank vast dat eiseres niet heeft berwist dat zij geen gezinshereniging, maar gezinsvorming beoogt. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het WBV 2004/39 niet op eiseres

zaaknummers: AWB 06/39584 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 06/39585 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 4

van toepassing is. Ten aanzien van de op 2 november 2004 in de Tweede Kamer ingediende motie, waarin wordt aangegeven dat voormeld WBV ook op verblijfsvergunningen in het kader van gezinsvorming van toepassing moet worden geacht, overweegt de rechtbank dat deze motie niet is uitgevoerd, zodat daaraan niet die waarde kan worden gehecht die eiseres wenst. Overigens heeft ook het WBV 2005/1 van 31 december 2004, welke in de plaats is gekomen van het WBV 2004/39, slechts betrekking op gezinshereniging. Verweerder heeft zich verder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen aanleiding is om met toepassing van artikel 4:84 Awb af te wijken van de in het beleid gestelde voorwaarde dat er sprake moet zijn van gezinshereniging.

2.15 Voorts overweegt de rechtbank dat niet in geschil is dat er sprake is van 'family life' in de zin van artikel 8 EVRM tussen eiseres en haar dochter en echtgenoot. Verweerder heeft in de bestreden beschikking overwogen dat de weigering om eiseres vrij te stellen van het mvv-verciste geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM betekent, nu dit niet inhoudt dat uitoefening van het gezinsleven hier te lande nimmer zal worden toegestaan of op voorhand wordt uitgesloten. De rechtbank overweegt dat de uit het mvv-verciste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel tijdelijk van aard is. In hetgeen eiseres heeft aangevoerd, ziet de rechtbank geen aanleiding om aan te nemen dat sprake zal zijn van een langdurige ontwrichting van het gezinsleven. Naar het oordeel van de rechtbank is de bestreden beschikking niet genomen in strijd met het recht op eerbiediging van 'family life' in de zin van voorgenomde verdragsbepaling.

2.16 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten haar te doen horen alvorens op het bezwaar te beslissen. Zoals is overwogen in de uitspraak van 13 juni 2003 van de AbRS (JV 2003, 335) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 van de Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een ander besluit. De rechtbank is van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift en dat hetgeen eiseres in het bezwaarschrift heeft gesteld geen aanleiding voor verweerder hield te zijn om eiseres te horen. Gelet hierop is aan voornoemde maatstaf voldaan.

2.17 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.18 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.19 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 06/39584 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/39585 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 5

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.P. Glerum, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, tevens voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 19 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.E. Veldhoen als griffier.

de griffier

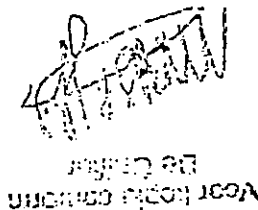
de rechter

afschrift verzonden op: 26 APR 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing. Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Tegen deze uitspraak staat, voor zover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
RAAD VAN STATE

SINOO WEILAND MAKHLOUFI ROBERT ADVOCATEN

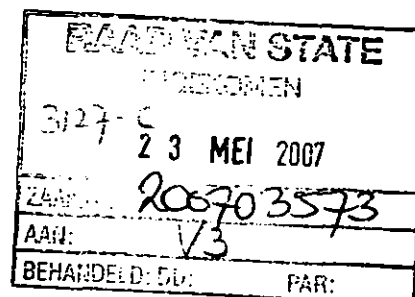
mr. mr. L. Sinoo
 mr. mr. drs. H.F. Weiland
 mr. mr. S. Makhloufi
 mr. mr. E.I. Robert

Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Utrecht, 23 mei 2007

Betreft: / IND
 Ons kenmerk: 00011 LS/ls
 Uw kenmerk: AWB 06/ 39584 BEPTD

Hoger beroep Vreemdelingenzaken

hierna te noemen Zi, geboren op , wonende te
 domicilie kiezende te Utrecht aan de Maliebaan 51 (3581 CD) ten kantore van de
 advocaat mr. L. Sinoo, die te dezer zake bepaaldelijk is gevolmachtigd door Zi tot het
 instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing d.d. 26 april 2007, waarbij haar
 beroep tegen de beslissing d.d. 19 april 2007, verzenddatum 26 april 2007, betreffende haar
 verblijfsprocedure.

Appellante kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
 navolgende:

Grief 1

Appellante merkt op dat de rechtbank ten onrechte onder r.o. 2.10 overweegt dat
*Verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat op grond van het
 feit dat eiseres langere tijd op haar stageplaats heeft gewerkt en volkomen is geïntegreerd in
 de Nederlandse samenleving niet kan worden geconcludeerd dat van haar niet in
 redelijkheid kan worden verlangd terug te keren naar haar land van herkomst om aldaar de
 behandeling van een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf af te wachten. Ook
 de omstandigheid dat haar echtgenoot een full-time baan heeft, heeft verweerder niet als
 zodanig bijzonder behoeven te zien dat vrijstelling van het mvv-vereiste diende te worden
 verleend.*

Appellante benadrukt dat de rechtbank heeft verzuimd de argumenten waarop het
 beroepschrift berust in samenhang met elkaar te bezien. De rechtbank heeft miskend dat als
 gevolg van de gezinssituatie, het feit dat appellante de zorg heeft voor het minderjarige kind,
 terwijl haar echtgenoot full-time werkt, alsmede gezien het feit dat appellante niet beschikt
 over een netwerk in het land van herkomst niet kan worden verlangd dat appellante

SINOO WEILAND MAKHLOUFI ROBERT ADVOCATEN

mw. mr. L. Sinoo
mw. mr. drs. E.E. Weiland
mw. mr. S. Makhloufi
mw. mr. E.J. Robert

terugkeert naar het land van herkomst om aldaar de mvv-aanvraag af te wachten. De rechtbank heeft miskend dat appellante alles in het werk heeft gesteld om reisdocumenten te verkrijgen om af te reizen naar China, maar dat de ambassade weigerachtig is een reisdocument ten behoeve van appellante te verschaffen.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in r.o. 2.16

De rechtbank is van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift en dat hetgeen eiseres in het bezwaarschrift heeft gesteld geen aanleiding voor verweerder hoefde te zijn eiseres te horen. Gelet hierop is aan voldoende maatstaf voldaan.

Appellante merkt op dat gezien de feiten en omstandigheden die door haar zijn aangevoerd geheel ten onrechte is geconcludeerd dat sprake zou zijn van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift. Ten onrechte is appellante niet gehoord. Verweerder had immers onderzoek moeten doen naar de door haar aangevoerde gezinssituatie, alsmede naar het feit dat de Chinese ambassade weigerachtig blijkt een reisdocument te verschaffen.

Redenen waarom:

Appellante zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, d.d. 19 april 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.

Gemachtigde

Bijlage, bestreden uitspraak rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Utrecht